

[Birthe Nielsen]

dette på grund af økonomiske forhold. Men det, jeg nok kunne savne lidt i forslaget, er, hvordan man sikrer, at mennesker ikke bliver fyret, hvis de går ind i det kommunale arbejde. Hvilken beskyttelse ligger der? Det kan jeg ikke se i selve styrelseslovsforslaget.

Det, der nok er den største ændring i lovforslag nr. L 170, er netop mellemformsstyrede kommuner og amter. Udvalgsformændenes arbejdsbyrde er blevet så stor i disse amter og kommuner, at man skal indføre fast løn og pension samt efterløn. Det er jo sådan i dag, at disse udvalgsformænd i forvejen får en del af borgmesterlønnen, nemlig 20 pct. eller 25 pct. Hvad er forskellen mellem det vederlag, som indenrigsministeren tænker sig at indføre, og det, der eksisterer i dag?

Herudover er jeg som tidligere ordførere betænkelig med hensyn til, at udvalgsformændene skal være fødte medlemmer af økonomiudvalget, og at man samtidig kan begrænse antallet af stående udvalg. Vil det betyde, at der er kommunalbestyrelsesmedlemmer, som ikke kan få plads i et stående udvalg? Og hvad betyder det, når man siger, at der højst må være 7 medlemmer i økonomiudvalget? Jeg vil godt vide, hvordan man har fundet frem til netop dette tal. Det blev også sagt tidligere af hr. Egon Jensen. Oven i købet skal der kunne være økonomiudvalg, hvori der kun er 2-4-6 personer, og det synes jeg er en indskrænkning og en centralisering af magten, som vi fra SFs side ikke bryder os særlig meget om.

Der er en anden ting, jeg godt vil sige i forbindelse med det samme spørgsmål. Ministeren foreslår selv i bemærkningerne til lovforslaget nogle indgrebsmuligheder over for en borgmester, rådmand eller udvalgsformand, hvis det drejer sig om de større kommuner, hvor en udvalgsformand ikke kan fyres - men han kan altså suspenderes. Her siger indenrigsministeren, at man har været ude for et enkelt tilfælde i en magistratskommune, og derfor har man været nødt til at ændre denne lov og skærpe retsprincipperne, bl.a. kan man nedsætte vedkommendes vederlag til ½.

Dér er mit spørgsmål, om dette vedrørende disse udvalgsformænd, borgmestre og rådmand er et enkeltstående tilfælde. Det vil jeg da meget gerne have nærmere belyst i udvalget, for der må da være andre situationer, hvor det samme har været tilfældet. Nu gri-

ber man altså pludselig ind, fordi man åbenbart i et enkelt tilfælde mener, at en borgmester har opført sig på en sådan måde, at man er nødt til at ændre hele grundlaget for det kommunale arbejde.

Jeg hilser med tilfredshed i forslaget, at man kan indkalde stedfortrædere også under budgetbehandling. Det mener vi er et gode, lige så vel som vi mener, det er et gode, at man, hvis et medlem har forfald i mindst 1 måned, kan indkalde stedfortræderen.

Hvis jeg til sidst skal sige noget om forslaget som helhed, så beklager jeg, at dette forslag ikke har været udsendt til høring i de kommuner og amter, det vedrører, især de 36 kommuner, som bliver berørt af dette lovforslag. Det mener jeg godt der havde været tid til, og jeg kan se på indenrigsministerens bemærkninger, at han selv beklager, at der ikke har været tid til det. Da lovforslaget først skal træde i kraft den 1. januar 1982, måtte der have været mulighed for, at det kunne have været sendt til høring i de kommuner, som netop dette forslag vedrører, så vi derigennem havde haft bedre muligheder for at bedømme, hvad kommunerne mener om det.

Dræbye (RV):

Det er naturligt, at der nu, 10 år efter at Kommunalreformen blev tilendebragt, laves en række vurderinger af, hvorledes den meget omfattende administrative og politiske ændring af kommunestyret er forløbet. Kombinationen af en reduktion af antallet af kommuner til ¼ eller ½, en betydelig opgaveoverførsel fra staten til kommuner og amtskommuner, en revideret byrdefordeling og en række nye opgaver, først og fremmest skabt af den almindelige samfundsudvikling, har helt afgjort øget trykket på kommunerne, ikke mindst på de kommunale folkevalgte repræsentanter. Det har givet anledning til debat og udredningsarbejde, og det har givet anledning til usikkerhed omkring de kommunale politikeres rolle og en debat om vilkårene for det kommunale styre i det hele taget.

Med udredningsarbejdet tænker jeg især på betænkningen om nærdemokrati, på den nye betænkning, som dette lovforslag bygger på, »Kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikeres arbejdsvilkår m.v.«, og endelig på debatoplægget til Kommunernes Landsforenings delegeretmøde sidste år, »Kommu-